

अथ द्वितीयोऽध्यायः । साङ्ख्ययोगः

सञ्जय उवाच ।

तं तथा कृपयाविष्टम अश्रुपूर्णाकुलेक्षणम् ।
विषीदन्तमिदं वाक्यम् उवाच मधुसूदनः ॥ २-१ ॥

श्रीभगवानुवाच ।

कुतस्त्वा कश्मलमिदं विषमे समुपस्थितम् ।
अनार्यजुष्टमस्वर्ग्यम् अकीर्तिकरमर्जुन ॥ २-२ ॥
क्लैब्यं मा स्म गमः पार्थ नैतत्त्वय्युपपद्यते ।
क्षुद्रं हृदयदौर्बल्यं त्यक्तवोत्तिष्ठ परन्तप ॥ २-३ ॥

अर्जुन उवाच ।

कथं भीष्ममहं सङ्ख्ये द्रोणं च मधुसूदन ।
इषुभिः प्रतियोत्स्यामि पूजार्हावरिसूदन ॥ २-४ ॥

गुरून्हत्वा हि महानुभावान्

श्रेयो भोक्तुं भैक्ष्यमपीह लोके ।

हत्वार्थकामांस्तु गुरूनिहैव

भुञ्जीय भोगान् रुधिरप्रदिग्धान् ॥ २-५ ॥

न चैतद्विद्मः कतरन्नो गरीयः

यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः ।

यानेव हत्वा न जिजीविषामः

तेऽवस्थिताः प्रमुखे धार्तराष्ट्राः ॥ २-६ ॥

कार्पण्यदोषोपहतस्वभावः

पृच्छामि त्वां धर्मसम्मूढचेताः ।

यच्छ्रेयः स्यान्निश्चितं ब्रूहि तन्मे

शिष्यस्तेऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नम् ॥ २-७ ॥

न हि प्रपश्यामि ममापनुद्याद्

यच्छोकमुच्छोषणमिन्द्रियाणाम् ।

अवाप्य भूमावसपत्नमृद्धं

राज्यं सुराणामपि चाधिपत्यम् ॥ २-८ ॥

सञ्जय उवाच ।

एवमुक्त्वा हृषीकेशं गुडाकेशः परन्तप ।

न योत्स्य इति गोविन्दम् उक्त्वा तूष्णीं बभूव ह ॥ २-९ ॥

तमुवाच हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत ।

सेनयोरुभयोर्मध्ये विषीदन्तमिदं वचः ॥ २-१० ॥

श्रीभगवानुवाच ।

अशोच्यानन्वशोचस्त्व

गतासूनगतासूंश्च

न त्वेवाहं जातु नासं

न चैव न भविष्यामः

देहिनोऽस्मिन्यथा देहे

तथा देहान्तरप्राप्तिः

मात्रास्पर्शास्तु कौन्तेय

आगमापायिनोऽनित्याः

यं हि न व्यथयन्त्येते

समदुःखसुखं धीरं

नासतो विद्यते भावः

उभयोरपि दृष्टोऽन्तस्तु

अविनाशि तु तद्विद्धि

विनाशमव्ययस्यास्य

अन्तवन्त इमे देहाः

अनाशिनोऽप्रमेयस्य

प्रज्ञावादांश्च भाषसे ।

नानुशोचन्ति पण्डिताः ॥ २-११ ॥

न त्वं नेमे जनाधिपाः ।

सर्वे वयमतः परम् ॥ २-१२ ॥

कौमारं यौवनं जरा ।

धीरस्तत्र न मुह्यति ॥ २-१३ ॥

शीतोष्णसुखदुःखदाः ।

तांस्तितिक्षस्व भारत ॥ २-१४ ॥

पुरुषं पुरुषर्षभ ।

सोऽमृतत्वाय कल्पते ॥ २-१५ ॥

नाभावो विद्यते सतः ।

अनयोस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ २-१६ ॥

येन सर्वमिदं ततम् ।

न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ २-१७ ॥

नित्यस्योक्ताः शरीरिणः ।

तस्माद्युध्यस्व भारत ॥ २-१८ ॥

य एनं वेत्ति हन्तार यश्चैनं मन्यते हतम् ।

उभौ तौ न विजानीतः नायं हन्ति न हन्यते ॥ २-१९ ॥

न जायते म्रियते वा कदाचित्

नायं भूत्वा भविता वा न भूयः ।

अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः

न हन्यते हन्यमाने शरीरे ॥ २-२० ॥

वेदाविनाशिनं नित्यं य एनमजमव्ययम् ।

कथं स पुरुषः पार्थ कं घातयति हन्ति कम् ॥ २-२१ ॥

वासांसि जीर्णानि यथा विहाय

नवानि गृह्णाति नरोऽपराणि ।

तथा शरीराणि विहाय जीर्णानि

अन्यानि संयाति नवानि देही ॥ २-२२ ॥

नैनं छिन्दन्ति शस्त्राणि नैनं दहति पावकः ।

न चैनं क्लेदयन्त्यापः न शोषयति मारुतः ॥ २-२३ ॥

अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयम् अक्लेद्योऽशोष्य एव च ।

नित्यः सर्वगतः स्थाणुः अचलोऽयं सनातनः ॥ २-२४ ॥

अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयम् अविकार्योऽयमुच्यते ।

तस्मादेवं विदित्वैनानानुशोचितुमर्हसि ॥ २-२५ ॥
 अथ चैनं नित्यजातं नित्यं वा मन्यसे मृतम् ।
 तथापि त्वं महाबाहो नैवं शोचितुमर्हसि ॥ २-२६ ॥
 जातस्य हि ध्रुवो मृत्युः ध्रुवं जन्म मृतस्य च ।
 तस्मादपरिहार्येऽर्थे न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २-२७ ॥
 अव्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यानि भारत ।
 अव्यक्तनिधनान्येव तत्र का परिदेवना ॥ २-२८ ॥
 आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेनम्
 माश्चर्यवद्ब्रूति तथैव चान्यः ।
 आश्चर्यवच्चैनमन्यः शृणोति
 श्रुत्वाप्येनं वेद न चैव कश्चित् ॥ २-२९ ॥
 देही नित्यमवध्योऽय देहे सर्वस्य भारत ।
 तस्मात्सर्वाणि भूतानि न त्वं शोचितुमर्हसि ॥ २-३० ॥
 स्वधर्ममपि चावेक्ष्य न विकम्पितुमर्हसि ।
 धर्म्याद्धि युद्धाच्छ्रेयोऽन्यत् क्षत्रियस्य न विद्यते ॥ २-३१ ॥
 यदृच्छया चोपपन्नं स्वर्गद्वारमपावृतम् ।
 सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ लभन्ते युद्धमीदृशम् ॥ २-३२ ॥

अथ चेत्त्वमिमं धम्य	सङ्ग्रामं न करिष्यसि ।
ततः स्वधर्मं कीर्तिं च	हित्वा पापमवाप्स्यसि ॥ २-३३ ॥
अकीर्तिं चापि भूतानि	कथयिष्यन्ति तेऽव्ययाम् ।
सम्भावितस्य चाकीर्तिः	मरणादतिरिच्यते ॥ २-३४ ॥
भयाद्रणादुपरतं	मंस्यन्ते त्वां महारथाः ।
येषां च त्वं बहुमतः	भूत्वा यास्यसि लाघवम् ॥ २-३५ ॥
अवाच्यवादांश्च बहून्	वदिष्यन्ति तवाहिताः ।
निन्दन्तस्तव सामर्थ्यं	ततो दुःखतरं नु किम् ॥ २-३६ ॥
हतो वा प्राप्स्यसि स्वर्गं	जित्वा वा भोक्ष्यसे महीम् ।
तस्मादुत्तिष्ठ कौन्तेय	युद्धाय कृतनिश्चयः ॥ २-३७ ॥
सुखदुःखे समे कृत्वा	लाभालाभौ जयाजयौ ।
ततो युद्धाय युज्यस्व	नैवं पापमवाप्स्यसि ॥ २-३८ ॥
एषा तेऽभिहिता साङ्ख्ये	बुद्धिर्योगे त्विमां शृणु ।
बुद्ध्या युक्तो यया पार्थ	कर्मबन्धं प्रहास्यसि ॥ २-३९ ॥
नेहाभिक्रमनाशोऽस्ति	प्रत्यवायो न विद्यते ।
स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य	त्रायते महतो भयात् ॥ २-४० ॥
व्यवसायात्मिका बुद्धिः	एकेह कुरुनन्दन ।

बहुशाखा ह्यनन्ताश्च	बुद्धयोऽव्यवसायिनाम् ॥ २-४१ ॥
यामिमां पुष्पितां वाचं	प्रवदन्त्यविपश्चितः ।
वेदवादरताः पार्थ	नान्यदस्तीति वादिनः ॥ २-४२ ॥
कामात्मानः स्वर्गपराः	जन्मकर्मफलप्रदाम् ।
क्रियाविशेषबहुलां	भोगैश्वर्यगतिं प्रति ॥ २-४३ ॥
भोगैश्वर्यप्रसक्तानां	तयापहृतचेतसाम् ।
व्यवसायात्मिका बुद्धिः	समाधौ न विधीयते ॥ २-४४ ॥
त्रैगुण्यविषया वेदाः	निस्त्रैगुण्यो भवार्जुन ।
निर्द्वन्द्वो नित्यसत्त्वस्थः	निर्योगक्षेम आत्मवान् ॥ २-४५ ॥
यावानर्थ उदपाने	सर्वतः सम्प्लुतोदके ।
तावान्सर्वेषु वेदेषु	ब्राह्मणस्य विजानतः ॥ २-४६ ॥
कर्मण्येवाधिकारस्ते	मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूः	मा ते सङ्गोऽस्त्वकर्मणि ॥ २-४७ ॥
योगस्थः कुरु कर्माणि	सङ्गं त्यक्त्वा धनञ्जय ।
सिद्धयसिद्धयोः समो भूत्वा	समत्वं योग उच्यते ॥ २-४८ ॥
दूरेण ह्यवरं कर्म	बुद्धियोगाद्धनञ्जय ।
बुद्धौ शरणमन्विच्छे	कृपणाः फलहेतवः ॥ २-४९ ॥

बुद्धियुक्तो जहातीह

तस्माद्योगाय युज्यस्व

कर्मजं बुद्धियुक्ता हि

जन्मबन्धविनिर्मुक्ताः

यदा ते मोहकलिलं

तदा गन्तासि निर्वेदं

श्रुतिविप्रतिपन्ना ते

समाधावचला बुद्धिः

अर्जुन उवाच ।

स्थितप्रज्ञस्य का भाषा

स्थितधीः किं प्रभाषेत

श्रीभगवानुवाच ।

प्रजहाति यदा कामान्

आत्मन्येवात्मना तुष्टः

दुःखेष्वनुद्विग्नमनाः

वीतरागभयक्रोधः

यः सर्वत्रानभिस्त्रेहः

उभे सुकृतदुष्कृते ।

योगः कर्मसु कौशलम् ॥ २-५० ॥

फलं त्यक्त्वा मनीषिणः ।

पदं गच्छन्त्यनामयम् ॥ २-५१ ॥

बुद्धिर्व्यतितरिष्यति ।

श्रोतव्यस्य श्रुतस्य च ॥ २-५२ ॥

यदा स्थास्यति निश्चला ।

तदा योगमवाप्स्यसि ॥ २-५३ ॥

समाधिस्थस्य केशव ।

किमासीत् व्रजेत् किम् ॥ २-५४ ॥

सर्वान्पार्थ मनोगतान् ।

स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ॥ २-५५ ॥

सुखेषु विगतस्पृहः ।

स्थितधीर्मुनिरुच्यते ॥ २-५६ ॥

तत्तत्प्राप्य शुभाशुभम् ।

नाभिनन्दति न द्वेष्टि	तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ २-५७ ॥
यदा संहरते चायं	कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ।
इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः	तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ २-५८ ॥
विषया विनिवर्तन्ते	निराहारस्य देहिनः ।
रसवर्जं रसोऽप्यस्य	परं दृष्ट्वा निवर्तते ॥ २-५९ ॥
यततो ह्यपि कौन्तेय	पुरुषस्य विपश्चितः ।
इन्द्रियाणि प्रमाथीनि	हरन्ति प्रसभं मनः ॥ २-६० ॥
तानि सर्वाणि संयम्य	युक्त आसीत् मत्परः ।
वशे हि यस्येन्द्रियाणि	तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ २-६१ ॥
ध्यायतो विषयान्पुंसः	सङ्गस्तेषूपजायते ।
सङ्गात्सञ्जायते कामः	कामात्क्रोधोऽभिजायते ॥ २-६२ ॥
क्रोधाद्भवति सम्मोहः	सम्मोहात्स्मृतिविभ्रमः ।
स्मृतिभ्रंशाद् बुद्धिनाशः	बुद्धिनाशात्प्रणश्यति ॥ २-६३ ॥
रागद्वेषवियुक्तैस्तु	विषयानिन्द्रियैश्चरन् ।
आत्मवश्यैर्विधेयात्मा	प्रसादमधिगच्छति ॥ २-६४ ॥
प्रसादे सर्वदुःखानां	हानिरस्योपजायते ।
प्रसन्नचेतसो ह्याशु	बुद्धिः पर्यवतिष्ठते ॥ २-६५ ॥

नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य न चायुक्तस्य भावना ।
 न चाभावयतः शान्तिः अशान्तस्य कुतः सुखम् ॥ २-६६ ॥
 इन्द्रियाणां हि चरतां यन्मनोऽनुविधीयते ।
 तदस्य हरति प्रज्ञां वायुर्नावमिवाम्भसि ॥ २-६७ ॥
 तस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि सर्वशः ।
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थेभ्यः तस्य प्रज्ञा प्रतिष्ठिता ॥ २-६८ ॥
 या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ।
 यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यतो मुनेः ॥ २-६९ ॥
 आपूर्यमाणमचलप्रतिष्ठं
 समुद्रमापः प्रविशन्ति यद्वत् ।
 तद्वत्कामा यं प्रविशन्ति सर्वे
 स शान्तिमाप्नोति न कामकामी ॥ २-७० ॥
 विहाय कामान्यः सर्वान् पुमांश्चरति निःस्पृहः ।
 निर्ममो निरहङ्कारः स शान्तिमधिगच्छति ॥ २-७१ ॥
 एषा ब्राह्मी स्थितिः पार्थ नैनां प्राप्य विमुह्यति ।
 स्थित्वास्यामन्तकालेऽपि ब्रह्मनिर्वाणमृच्छति ॥ २-७२ ॥

ॐ तत्सत् इति श्रीमद्भगवद्गीतासु उपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे
श्रीकृष्णार्जुनसंवादे साङ्ख्ययोगो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥

atha dvitīyo'dhyāyaḥ | sāṅkhyayogaḥ

sañjaya uvāca |

taṁ tathā kṛpayāviṣṭam
viṣīdantamidaṁ vākyam
śrībhagavānuvāca |

kutastvā kaśmalamidaṁ
anāryajuṣṭamasvargyam
klaibyaṁ mā sma gamaḥ pārtha
kṣudraṁ hṛdayadaurbalyaṁ
arjuna uvāca |

kathaṁ bhīṣmamahaṁ saṅkhye
iṣubhiḥ pratiyotsyāmi
gurūnahatvā hi mahānubhāvān
śreyo bhoktuṁ bhaikṣyamapīha loke |
hatvārthakāmāṁstu gurūnihaiva
bhuñjīya bhogān rudhirapradigdhān || 2-5||

na caitadvidmaḥ kataranno garīyaḥ
yadvā jayema yadi vā no jayeyuḥ |
yāneva hatvā na jijīviṣāmaḥ
te'vasthitāḥ pramukhe dhārtarāṣṭrāḥ || 2-6||

kārpaṇyadoṣopahatasvabhāvaḥ
pṛcchāmi tvāṁ dharmasammūḍhacetāḥ |
yacchreyaḥ syānniścitaṁ brūhi tanme
śiṣyaste'haṁ śādhi mām tvāṁ prapannam || 2-7||

na hi prapaśyāmi mamāpanudyād
yacchokamucchoṣaṇamindriyāṇām |
avāpya bhūmāvasapatnamṛddham

aśrupūrṇākulekṣaṇam |
uvāca madhusūdanaḥ || 2-1||

viṣame samupasthitam |
akīrtikaramarjuna || 2-2||
naitattvayyupapadyate |
tyaktvottiṣṭha parantapa || 2-3||

dronaṁ ca madhusūdana |
pūjārhāvarisūdana || 2-4||

rājyaṃ surāṇāmapī cādhipatyam || 2-8||

sañjaya uvāca |

evamuktvā hr̥ṣīkeśaṃ

na yotsya iti govindamuktvā

tamuvāca hr̥ṣīkeśaḥ

senayorubhayormadhye

śrībhagavānuvāca |

aśocyānanvaśocastvam

gatāsūnagatāsūmśca

na tvevāhaṃ jātu nāsaṃ

na caiva na bhaviṣyāmaḥ

dehino'sminyathā dehe

tathā dehāntaraprāptiḥ

mātrāsparśāstu kaunteya

āgamāpāyino'nityāḥ

yaṃ hi na vyathayantyete

samaduḥkhasukhaṃ dhīraṃ

nāsato vidyate bhāvaḥ

ubhayorapi dr̥ṣṭo'ntastu

avināśī tu tadviddhi

vināśamavyayasyāsyā

antavanta ime dehāḥ

anāśīno'prameyasya

ya enaṃ vetti hantāraṃ

ubhau tau na vijānītaḥ

na jāyate mriyate vā kadācit

nāyaṃ bhūtvā bhavitā vā na bhūyaḥ |

ajo nityaḥ śāśvato'yaṃ purāṇaḥ

guḍākeśaḥ parantapa |

tūṣṇīm babhūva ha || 2-9||

prahasanniva bhārata |

viṣīdantamidam vacaḥ || 2-10||

prajñāvādāmśca bhāṣase |

nānuśocanti paṇḍitāḥ || 2-11||

na tvam neme janādhipāḥ |

sarve vayamataḥ param || 2-12||

kaumāraṃ yauvanaṃ jarā |

dhīrastatra na muhyati || 2-13||

śītoṣṇasukhaduḥkhadāḥ |

tāmstitikṣasva bhārata || 2-14||

puruṣaṃ puruṣarṣabha |

so'mṛtatvāya kalpate || 2-15||

nābhāvo vidyate sataḥ |

anayostattvadarśibhiḥ || 2-16||

yena sarvamidam tatam |

na kaścitkartumarhati || 2-17||

nityasyoktāḥ śarīriṇaḥ |

tasmādyudhyasva bhārata || 2-18||

yaścainaṃ manyate hatam |

nāyaṃ hanti na hanyate || 2-19||

na hanyate hanyamāne śarīre || 2-20||

vedāvināśinam nityam ya enamajamavyayam |
katham sa puruṣaḥ pārtha kam ghātayati hanti kam || 2-21||

vāsāmsi jīrṇāni yathā vihāya
navāni grhṇāti naro'parāṇi |
tathā śarīrāṇi vihāya jīrṇāni
anyāni saṁyāti navāni dehī || 2-22||

nainam chindanti śastrāṇi nainam dahati pāvakaḥ |

na cainam kledayantyāpaḥ na śoṣayati mārutaḥ || 2-23||

acchedyo'yamadāhyo'yam akledyo'śoṣya eva ca |

nityaḥ sarvagataḥ sthāṇuḥ acalo'yaṁ sanātanaḥ || 2-24||

avyakto'yamacintyo'yam avikāryo'yamucyate |

tasmādevam viditvainam nānuśocitumarhasi || 2-25||

atha cainam nityajātam nityam vā manyase mṛtam |

tathāpi tvam mahābāho naivam śocitumarhasi || 2-26||

jātasya hi dhruvo mṛtyuḥ dhruvam janma mṛtasya ca |

tasmādaparihārye'rthe na tvam śocitumarhasi || 2-27||

avyaktādīni bhūtāni vyaktamadyāni bhārata |

avyaktanidhanānyeva tatra kā paridevanā || 2-28||

āścaryavatpaśyati kaścidenam

māścaryavadvadati tathaiva cānyaḥ |

āścaryavaccainamanyaḥ śṛṇoti

śrutvāpyenam veda na caiva kaścit || 2-29||

dehī nityamavadhyo'yaṁ dehe sarvasya bhārata |

tasmātsarvāṇi bhūtāni na tvam śocitumarhasi || 2-30||

svadharmamapi cāvekṣya na vikampitumarhasi |

dharmyāddhi yuddhācchreyo'nyat kṣatriyasya na vidyate || 2-31||

yadṛcchayā copapannam svargadvāramapāvṛtam |

sukhinaḥ kṣatriyāḥ pārtha
atha cettvamimam dharmyam
tataḥ svadharmam kīrtim ca
akīrtim cāpi bhūtāni
sambhāvitasya cākīrtiḥ
bhayādraṇāduparataḥ
yeṣāḥ ca tvam bahumataḥ
avācyavādāḥśca bahūn
nindantastava sāmartyam
hato vā prāpsyasi svargam
tasmāduttiṣṭha kaunteya
sukhaduḥkhe same kṛtvā
tato yuddhāya yuiyasva
eṣā te'bhihitā sāṅkhye
buddhyā yukto yayā pārtha
nehābhikramanāśo'sti
svalpamapyasya dharmasya
vyavasāyātmikā buddhiḥ
bahuśākhā hyanantāśca
yāmimāḥ puṣpitāḥ vācam
vedavādaratāḥ pārtha
kāmātmānaḥ svargaparāḥ
kriyāviśeṣabahulāḥ
bhogaiśvaryaprasaktānāḥ
vyavasāyātmikā buddhiḥ
traiguṇyaviṣayā vedāḥ
nirdvandvo nityasattvasthaḥ
yāvānartha udapāne

labhante yuddhamīdr̥śam || 2-32||
saṅgrāmaḥ na kariṣyasi |
hitvā pāpamavāpsyasi || 2-33||
kathayiṣyanti te'vyayām |
maraṇādatiricyate || 2-34||
maṁsyante tvam mahārathāḥ |
bhūtvā yāsyasi lāghavam || 2-35||
vadiṣyanti tavāhitāḥ |
tato duḥkhataram nu kim || 2-36||
jītvā vā bhokṣyase mahīm |
yuddhāya kṛtaniścayaḥ || 2-37||
lābhālābhau jayājayau |
naivam pāpamavāpsyasi || 2-38||
buddhiryoge tvimāḥ śṛṇu |
karmabandham prahāsyasi || 2-39||
pratyavāyo na vidyate |
trāyate mahato bhayāt || 2-40||
ekeha kurunandana |
buddhayo'vyavasāyinām || 2-41||
pravadantyavipaścitaḥ |
nānyadastīti vādinaḥ || 2-42||
janmakarmaphalapradām |
bhogaiśvaryagatim prati || 2-43||
tayāpahṛtacetasām |
samādhau na vidhīyate || 2-44||
nistraiguṇyo bhavārjuna |
niryogakṣema ātmavān || 2-45||
sarvataḥ samplutodake |

tāvānsarveṣu vedeṣu
karmaṇyevādhikāraṣṭe
mā karmaphalāheturbhūḥ
yogasthaḥ kuru karmāṇi
siddhyasiddhyoḥ samo bhūtvā
dūreṇa hyavaram karma
buddhau śaraṇamanviccha
buddhiyukto jahātiha
tasmādyogāya yujyasva
karmajaṁ buddhiyuktā hi
janmabandhavinirmuktāḥ
yadā te mohakalilaṁ
tadā gantāsi nirvedaṁ
śrutivipratipannā te
samādhāvacalā buddhiḥ
arjuna uvāca |
sthitaprajñasya kā bhāṣā
sthitadhīḥ kim prabhāṣeta
śrībhagavānuvāca |
prajahāti yadā kāmān
ātmanyevātmanā tuṣṭaḥ
duḥkheṣvanudvignamanāḥ
vītarāgabhayakrodhaḥ
yaḥ sarvatrānabhisnehaḥ
nābhinandati na dveṣṭi
yadā saṁharate cāyaṁ
indriyāṇīndriyārthebhyaḥ
viṣayā vinivartante

brāhmaṇasya vijānataḥ || 2-46||
mā phaleṣu kadācana |
mā te saṅgo'stvakarmaṇi || 2-47||
saṅgaṁ tyaktvā dhanañjaya |
samatvaṁ yoga ucyate || 2-48||
buddhiyogāddhanañjaya |
kṛpaṇāḥ phalāhetavaḥ || 2-49||
ubhe sukṛtaduṣkṛte |
yogaḥ karmasu kauśalam || 2-50||
phalaṁ tyaktvā manīṣiṇaḥ |
padaṁ gacchantyanāmayam || 2-51||
buddhirvyatitariṣyati |
śrotavyasya śrutasya ca || 2-52||
yadā sthāsyati niścalā |
tadā yogamavāpsyasi || 2-53||
samādhisthasya keśava |
kimāsīta vrajeta kim || 2-54||
sarvānpārtha manogatān |
sthitaprajñastadocyate || 2-55||
sukheṣu vigatasprahaḥ |
sthitadhīrmunirucyate || 2-56||
tattatprāpya śubhāśubham |
tasya prajñā pratiṣṭhitā || 2-57||
kūrmo'ngānīva sarvaśaḥ |
tasya prajñā pratiṣṭhitā || 2-58||
nirāhārasya dehinaḥ |

rasavarjaṃ raso'pyasya
yatato hyapi kaunteya
indriyāṇi pramāthīni
tāni sarvāṇi saṃyamya
vaśe hi yasyendriyāṇi
dhyāyato viṣayānpumsaḥ
saṅgātsañjāyate kāmāḥ
krodhādbhavati sammohaḥ
smṛtibhramśād buddhināśaḥ
rāgadveṣaviyuktaistu
ātmavaśyairvidheyātmā
prasāde sarvaduḥkhānām
prasannacetaso hyāśu
nāsti buddhirayuktasya
na cābhāvayataḥ śāntiḥ
indriyāṇām hi caratām
tadasya harati prajñām
tasmādyasya mahābāho
indriyāṇindriyārthebhyaḥ
yā niśā sarvabhūtānām
yasyām jāgrati bhūtāni
āpūryamāṇamacalapraṭiṣṭhām
samudramāpaḥ praviśanti yadvat |
tadvatkāmā yaṃ praviśanti sarve
sa śāntimāpnoti na kāmakāmī || 2-70||
vihāya kāmānyaḥ sarvān
nirmamo nirahaṅkāraḥ
eṣā brāhmī sthitiḥ pārtha

param dṛṣṭvā nivartate || 2-59||
puruṣasya vipaścitaḥ |
haranti prasabhaṃ manaḥ || 2-60||
yukta āsīta matparaḥ |
tasya prajñā praṭiṣṭhitā || 2-61||
saṅgasteṣūpajāyate |
kāmātkrodho'bhijāyate || 2-62||
sammohātsmṛtivibhramāḥ |
buddhināśātpraṇaśyati || 2-63||
viṣayānindriyaiścaran |
prasādamadhigacchati || 2-64||
hānirasyopajāyate |
buddhiḥ paryavatiṣṭhate || 2-65||
na cāyuktasya bhāvanā |
aśāntasya kutaḥ sukham || 2-66||
yanmano'nuvidhīyate |
vāyurnāvamivāmbhasi || 2-67||
nigṛhītāni sarvaśaḥ |
tasya prajñā praṭiṣṭhitā || 2-68||
tasyām jāgarti saṃyamī |
sā niśā paśyato muneḥ || 2-69||
pumāmścarati niḥsprhaḥ |
sa śāntimadhigacchati || 2-71||
nainām prāpya vimuhyati |

sthitvāsyāmantakāle'pi

brahmanirvāṇamṛcchati || 2-72||

om tatsat iti śrīmadbhagavadgītāsu upaniṣatsu
brahmavidyāyām yogaśāstre śrīkṛṣṇārjunasaṁvāde
sāṅkhyayogo nāma dvitīyo'dhyāyaḥ ||

అథ ద్వితీయోఽధ్యాయః | సాఙ్ఖ్యయోగః

సజ్జాయ ఉవాచ |

తం తథా కృపయావిష్టమ్ అశ్రుపూర్ణాకులేక్షణమ్ |

విషీదంతమిదం వాక్యమ్ ఉవాచ మధుసూదనః || ౨-౧||

శ్రీభగవానువాచ |

కుతస్త్వా కశ్మలమిదం విషమే సముపస్థితమ్ |

అనార్యజుష్టమస్వర్గ్యమ్ అకీర్తికరమర్జున || ౨-౨||

కైబ్యం మా స్మ గమః పార్థ నైతత్త్వయ్యుపపద్యతే |

క్షుద్రం హృదయదౌర్బల్యం త్యక్తోఽత్తిష్ఠ పరంతప || ౨-౩||

అర్జున ఉవాచ |

కథం భీష్మమహం సజ్ఞేయ ద్రోణం చ మధుసూదన |

ఇషుభిః ప్రతియోత్యామి పూజార్థావరిసూదన || ౨-౪||

గురూనహత్వా హి మహానుభావాన్

శ్రేయో భోక్తుం భైక్ష్యమపీహ లోకే |

హత్వార్థకామాంస్తు గురూనిహైవ

భుజ్జీయ భోగాన్ రుధిరప్రదిగ్ధాన్ || ౨-౫||

న చైతద్విద్యుః కతరన్నో గరీయః

యద్వా జయేమ యది వా నో జయేయుః |

యానేవ హత్వా న జిజివిషామః

తేఽవస్థితాః ప్రముఖే ధార్తరాష్ట్రాః ॥ ౨-౬ ॥

కార్పణ్యదోషోపహతస్వభావః

పృచ్ఛామి త్వాం ధర్మసమ్మాఢచేతాః ।

యచ్ఛ్రేయః స్యాన్నిశ్చితం బ్రూహి తన్నే

శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్ ॥ ౨-౭ ॥

న హి ప్రపశ్యామి మమాపనుద్యాద్

యచ్ఛోకముచ్ఛోషణమిన్ద్రియాణామ్ ।

అవాప్య భూమావసపత్నమృద్ధం

రాజ్యం సురాణామపి చాధిపత్యమ్ ॥ ౨-౮ ॥

సజ్జాయ ఉవాచ ।

ఏవముక్త్వా హృషీకేశం గుడాకేశః పరన్తప ।

న యోత్య్య ఇతి గోవిన్దమ్ ఉక్త్వా తూష్ణిం బభూవ హ ॥ ౨-౯ ॥

తమువాచ హృషీకేశః ప్రహసన్నివ భారత ।

సేనయోరుభయోర్మధ్యే విషీదన్తమిదం వచః ॥ ౨-౧౦ ॥

శ్రీభగవానువాచ ।

అశోచ్యానన్వశోచస్త్వం ప్రజ్ఞావాదాంశ్చ భాషసే ।

గతాసూనగతాసూంశ్చ నానుశోచన్తి పణ్డితాః ॥ ౨-౧౧ ॥

న త్వేవాహం జాతు నాసం న త్వం నేమే జనాధిపాః ।

న చైవ న భవిష్యామః సర్వే వయమతః పరమ్ ॥ ౨-౧౨ ॥

దేహినోఽస్మిన్యథా దేహే

తథా దేహోన్తరప్రాప్తిః

మాత్రాస్పృశ్యాస్తు కౌన్తేయ

ఆగమాపాయినోఽనిత్యాః

యం హి న వ్యథయన్త్యేతే

సమదుఃఖసుఖం ధీరం

నాసతో విద్యతే భావః

ఉభయోరపి దృష్టోఽన్తస్తు

అవినాశి తు తద్విద్ధి

వినాశమవ్యయస్యాస్య

అన్తవన్త ఇమే దేహాః

అనాశినోఽప్రమేయస్య

య ఏనం వేత్తి హన్తారం

ఉభౌ తౌ న విజానీతః

న జాయతే మ్రియతే వా కదాచిత్

నాయం భూత్వా భవితా వా న భూయః ।

అజో నిత్యః శాశ్వతోఽయం పురాణః

న హన్యతే హన్యమానే శరీరే ॥ ౨-౨౦ ॥

వేదావినాశినం నిత్యం

కౌమారం యౌవనం జరా ।

ధీరస్తత్ర న ముహ్యతి ॥ ౨-౧౩ ॥

శీలోష్ఠసుఖదుఃఖదాః ।

తాంస్తితిక్షస్వ భారత ॥ ౨-౧౪ ॥

పురుషం పురుషర్షభ ।

సోఽమృతత్వాయ కల్పతే ॥ ౨-౧౫ ॥

నాభావో విద్యతే సతః ।

అనయోస్తత్త్వదర్శిభిః ॥ ౨-౧౬ ॥

యేన సర్వమిదం తతమ్ ।

న కశ్చిత్కర్తుమర్హతి ॥ ౨-౧౭ ॥

నిత్యస్యోక్తాః శరీరిణః ।

తస్మాద్యుధ్యస్వ భారత ॥ ౨-౧౮ ॥

యశ్చైనం మన్యతే హతమ్ ।

నాయం హన్తి న హన్యతే ॥ ౨-౧౯ ॥

య ఏనమజమవ్యయమ్ ।

కథం స పురుషః పార్థ కం ఘాతయతి హన్తి కమ్ || ౨-౨౧||

వాసాంసి జీర్ణాని యథా విహాయ

నవాని గృహ్లాతి నరోపరాణి |

తథా శరీరాణి విహాయ జీర్ణాని

అన్యాని సంయాతి నవాని దేహీ || ౨-౨౨||

నైనం చిన్దన్తి శస్త్రాణి నైనం దహతి పావకః |

న చైనం క్షేదయన్త్యాపః న శోషయతి మారుతః || ౨-౨౩||

అచ్ఛేద్యోయమదాహ్యోయమ్ అక్షేద్యోశోష్య ఏవ చ |

నిత్యః సర్వగతః స్థాణుః అచలోయం సనాతనః || ౨-౨౪||

అవ్యక్తోయమచిన్త్యోయమ్ అవికార్యోయముచ్యతే |

తస్మాదేవం విదిత్వైనం నానుశోచితుమర్హసి || ౨-౨౫||

అథ చైనం నిత్యజాతం నిత్యం వా మన్యసే మృతమ్ |

తథాపి త్వం మహాబాహో నైవం శోచితుమర్హసి || ౨-౨౬||

జాతస్య హి ద్రువో మృత్యుః ద్రువం జన్మ మృతస్య చ |

తస్మాదపరిహార్యేర్థే న త్వం శోచితుమర్హసి || ౨-౨౭||

అవ్యక్తాదీని భూతాని వ్యక్తమధ్యాని భారత |

అవ్యక్తనిధనాన్యేవ తత్ర కా పరిదేవనా || ౨-౨౮||

ఆశ్చర్యవత్పశ్యతి కశ్చిదేనమ్

మాశ్చర్యవద్వదతి తథైవ చాన్యః |

ఆశ్చర్యవచ్చెనమనః శృణోతి

శ్రుత్వాప్యేనం వేద న చైవ కశ్చిత్ || ౨-౨౯ ||

దేహీ నిత్యమవధ్యోఽయం దేహీ సర్వస్య భారత |

తస్మాత్సర్వాణి భూతాని న త్వం శోచితుమర్హసి || ౨-౩౦ ||

స్వధర్మమపి చావేక్ష్య న వికమ్పితుమర్హసి |

ధర్మ్యాద్ధి యుద్ధాచ్ఛ్రయోఽన్యత్ క్షత్రియస్య న విద్యతే || ౨-౩౧ ||

యదృచ్ఛయా చోపపన్నం స్వర్గద్వారమపావృతమ్ |

సుఖినః క్షత్రియాః పార్థ లభంతే యుద్ధమీదృశమ్ || ౨-౩౨ ||

అథ చేత్త్వమిమం ధర్మ్యం సఙ్గ్రామం న కరిష్యసి |

తతః స్వధర్మం కీర్తిం చ హిత్యా పాపమవాప్స్యసి || ౨-౩౩ ||

అకీర్తిం చాపి భూతాని కథయిష్యంతి తేఽవ్యయామ్ |

సంభ్రావితస్య చాకీర్తిః మరణాదతిరిచ్యతే || ౨-౩౪ ||

భయాద్రణాదుపరతం మంస్యంతే త్వాం మహారథాః |

యేషాం చ త్వం బహుమతః భూత్వా యాస్యసి లాఘవమ్ || ౨-౩౫ ||

అవాచ్యవాదాంశ్చ బహూన్ వదిష్యంతి తవాహితాః |

నిన్దంతస్తవ సామర్థ్యం తతో దుఃఖతరం ను కిమ్ || ౨-౩౬ ||

హతో వా ప్రాప్స్యసి స్వర్గం జిత్వా వా భోక్ష్యసే మహీమ్ |

తస్మాదుత్తిష్ఠ కౌన్తేయ యుద్ధాయ కృతనిశ్చయః || ౨-౩౭ ||

సుఖదుఃఖే సమే కృత్వా లాభాలాభౌ జయాజయౌ |

తతో యుద్ధాయ యుజ్యస్వ

ఏషా తేఽభిహితా సాఙ్ఖ్యే

బుద్ధ్యా యుక్తో యయా పార్థ

నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి

స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్య

వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధిః

బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ

యామిమాం పుష్పితాం వాచం

వేదవాదరతాః పార్థ

కామాత్మానః స్వర్గపరాః

క్రియావిశేషబహులాం

బోగైశ్వర్యప్రసక్తానాం

వ్యవసాయాత్మికా బుద్ధిః

త్రిగుణ్యవిషయా వేదాః

నిర్ద్వంద్వో నిత్యసత్త్వస్థః

యావానర్థ ఉదపానే

తావాన్సర్వేషు వేదేషు

కర్మణ్యేవాధికారస్తే

మా కర్మఫలహేతుర్భూః

నైవం పాపమవాప్స్యసి || ౨-౩౮ ||

బుద్ధిరోగే త్విమాం శృణు |

కర్మబంధం ప్రహాస్యసి || ౨-౩౯ ||

ప్రత్యవాయో న విద్యతే |

త్రాయతే మహతో భయాత్ || ౨-౪౦ ||

ఏకేహ కురునన్దన |

బుద్ధయోఽవ్యవసాయినామ్ || ౨-౪౧ ||

ప్రవదన్త్యవిపశ్చితః |

నాన్యదస్తితి వాదినః || ౨-౪౨ ||

జన్మకర్మఫలప్రదామ్ |

బోగైశ్వర్యగతిం ప్రతి || ౨-౪౩ ||

తయాపహృతచేతసామ్ |

సమాధౌ న విధీయతే || ౨-౪౪ ||

నిస్త్రిగుణ్యో భవార్జున |

నిర్వోగక్షేమ ఆత్మవాన్ || ౨-౪౫ ||

సర్వతః సమ్ముతోదకే |

బ్రాహ్మణస్య విజానతః || ౨-౪౬ ||

మా ఫలేషు కదాచన |

మా తే సజ్గోఽస్త్వకర్మణి || ౨-౪౭ ||

యోగస్థః కురు కర్మాణి

సిద్ధ్యసిద్ధ్యోః సమో భూత్వా

దూరేణ హ్యవరం కర్మ

బుద్ధౌ శరణమన్విచ్ఛ

బుద్ధియుక్తో జహోతీహ

తస్మాద్యోగాయ యుజ్యస్వ

కర్మజం బుద్ధియుక్తా హి

జన్మబన్ధవినిర్ముక్తాః

యదా తే మోహకలిలం

తదా గన్తాసి నిర్వేదం

శ్రుతివిప్రతిపన్నా తే

సమాధావచలా బుద్ధిః

అర్జున ఉవాచ ।

స్థితప్రజ్ఞస్య కా భాషా

స్థితధీః కిం ప్రభాషేత

శ్రీభగవానువాచ ।

ప్రజహోతి యదా కామాన్

ఆత్మనేయవాత్మనా తుష్టః

దుఃఖేష్యనుద్విగ్నమనాః

సజ్ఞం త్యక్త్వా ధనజ్ఞాయ ।

సమత్వం యోగ ఉచ్యతే ॥ ౨-౪౮ ॥

బుద్ధియోగాద్ధనజ్ఞాయ ।

కృపణాః ఫలహేతవః ॥ ౨-౪౯ ॥

ఉభే సుకృతదుష్కృతే ।

యోగః కర్మసు కౌశలమ్ ॥ ౨-౫౦ ॥

ఫలం త్యక్త్వా మనీషిణః ।

పదం గచ్ఛన్త్యనామయమ్ ॥ ౨-౫౧ ॥

బుద్ధిర్వ్యతితరిష్యతి ।

శ్రోతవ్యస్య శ్రుతస్య చ ॥ ౨-౫౨ ॥

యదా స్థాస్యతి నిశ్చలా ।

తదా యోగమవాప్స్యసి ॥ ౨-౫౩ ॥

సమాధిస్థస్య కేశవ ।

కిమాసీత వ్రజేత కిమ్ ॥ ౨-౫౪ ॥

సర్వాన్పార్థ మనోగతాన్ ।

స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే ॥ ౨-౫౫ ॥

సుఖేషు విగతస్పృహః ।

వీతరాగభయక్రోధః

స్థితధీర్మునిరుచ్యతే || ౨-౫౬ ||

యః సర్వత్రానభిన్నేహః

తత్తత్ప్రాప్య శుభాశుభమ్ |

నాభినన్దతి న ద్వేష్టి

తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా || ౨-౫౭ ||

యదా సంహరతే చాయం

కూర్మోఽఙ్గానీవ సర్వశః |

ఇన్ద్రియాణీన్ద్రియార్థేభ్యః

తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా || ౨-౫౮ ||

విషయా వినివర్తన్తే

నిరాహారస్య దేహినః |

రసవర్జం రసోఽప్యస్య

పరం దృష్ట్వా నివర్తతే || ౨-౫౯ ||

యతతో హ్యాపి కౌన్తేయ

పురుషస్య విపశ్చితః |

ఇన్ద్రియాణి ప్రమాథీని

హరన్తి ప్రసభం మనః || ౨-౬౦ ||

తాని సర్వాణి సంయమ్య

యుక్త ఆసీత మత్పరః |

వశే హి యస్యేన్ద్రియాణి

తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా || ౨-౬౧ ||

ధ్యాయతో విషయాన్ప్వంసః

సఙ్గస్తేషూపజాయతే |

సఙ్గాత్సఙ్గాయతే కామః

కామాత్కోగ్రధోఽభిజాయతే || ౨-౬౨ ||

క్రోధాద్భవతి సమ్మోహః

సమ్మోహోత్స్మృతివిభ్రమః |

స్మృతిభ్రంశాద్ బుద్ధినాశః

బుద్ధినాశాత్ప్రణశ్యతి || ౨-౬౩ ||

రాగద్వేషవియుక్తేస్తు

విషయానిన్ద్రియైశ్చరన్ |

ఆత్మవశ్యైర్విధేయాత్మా

ప్రసాదమధిగచ్ఛతి || ౨-౬౪ ||

ప్రసాదే సర్వదుఃఖానాం

హానిరస్యోపజాయతే |

ప్రసన్న చేతసో హ్యశు

బుద్ధిః పర్యవతిష్ఠతే || ౨-౬౫ ||

నాస్తి బుద్ధిరయుక్తస్య న చాయుక్తస్య భావనా ।
 న చాభావయతః శాన్తిః అశాన్తస్య కుతః సుఖమ్ ॥ ౨-౬౬॥
 ఇన్ద్రియాణాం హి చరతాం యన్మనోఽనువిధీయతే ।
 తదస్య హరతి ప్రజ్ఞాం వాయుర్నావమివామ్భసి ॥ ౨-౬౭॥
 తస్మాద్యస్య మహాబాహో నిగృహీతాని సర్వశః ।
 ఇన్ద్రియాణీన్ద్రియార్థేభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా ॥ ౨-౬౮॥
 యా నిశా సర్వభూతానాం తస్యాం జాగర్తి సంయమీ ।
 యస్యాం జాగ్రతి భూతాని సా నిశా పశ్యతో మునేః ॥ ౨-౬౯॥
 ఆపూర్యమాణమచలప్రతిష్ఠం
 సముద్రమాపః ప్రవిశన్తి యద్వత్ ।
 తద్వత్కామా యం ప్రవిశన్తి సర్వే
 స శాన్తిమాప్నోతి న కామకామీ ॥ ౨-౭౦॥
 విహాయ కామాన్యః సర్వాన్ పుమాంశ్చరతి నిఃస్పృహః ।
 నిర్మమో నిరహంకారః స శాన్తిమధిగచ్ఛతి ॥ ౨-౭౧॥
 ఏషా బ్రాహ్మీ స్థితిః పార్థ నైనాం ప్రాప్య విముహ్యతి ।
 స్థిత్యాస్యామన్తకాలేఽపి బ్రహ్మానిర్వాణమృచ్ఛతి ॥ ౨-౭౨॥
 ఓం తత్సత్ ఇతి శ్రీమద్భగవద్గీతాసు ఉపనిషత్సు
 బ్రహ్మవిద్యాయాం యోగశాస్త్రే శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదే
 సాంఖ్యయోగో నామ ద్వితీయోఽధ్యాయః ॥

அத த்விதீயோத்யாயஃ | ஸாங்க்யயோகஃ}

ஸஞ்ஜய உவாச |

த் ததா கபயாவிஷ்டம் அஸ்ருபூர்ணாகுலேக்ஷணம் |

விஷீதந்தமித் வாக்யம் உவாச மதுஸூதநஃ || ௨-௧||

ஸ்ரீபகவாநுவாச |

குதஸ்த்வா கஸ்மலமித் விஷமே ஸமுபஸ்திதம் |

அநார்யஜுஷ்டமஸ்வர்க்யம் அகீர்திகரமர்ஜுந || ௨-௨||

க்லைப்ய் மா ஸ்ம கமஃ பார்த நைதத்த்வய்யுபபத்யதே |

க்ஷாத்ர ஹதயதௌர்பல்ய் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரந்தப || ௨-௩||

அர்ஜுந உவாச |

கத் பீஷ்டமமஹு ஸங்க்யே த்ரோண ச மதுஸூதந |

இஷுபிஃ ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதந || ௨-௪||

குருநஹத்வா ஹி மஹாநுபாவாந்

ஸ்ரேயோ போக்து பைக்ஷயமபீஹ லோகே |

ஹத்வார்தகாமாஸ்து குருநிஹைவ

புஞ்ஜீய போகாந் ருதிரப்ரதிக்கதாந் || ௨-௫||

ந சைதத்வித்மஃ கதரந்நோ கரீயஃ

யத்வா ஜயேம யதி வா நோ ஜயேயுஃ |

யாநேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாமஃ

தேவஸ்திதாஃ ப்ரமுகே தார்தராஷ்ட்ராஃ || ௨-௬||

கார்பண்யதோஷோபஹதஸ்வபாவஃ

பச்சாமி த்வா தர்மஸம்மூடசேதாஃ |

யச்ச்ரேயஃ ஸ்யாந்நிஸ்சித் ப்ரஹி தந்மே

ஸிஷ்யஸ்தேஹ ஸாதி மா த்வா ப்ரபந்நம் || ௨-௭||

ந ஹி ப்ரபஸ்யாமி மமாபநுத்யாத்

யச்சோகமுச்சோஷணமிந்த்ரியாணாம் |

அவாப்ய பூமாவஸபத்நமத்த்

ராஜ்ய ஸுராணாமபி சாதிபத்யம் || ௨-௮||

ஸஞ்ஜய உவாச |

ஏவமுக்த்வா ஹஷீகேஸ குடாகேஸஃ பரந்தப |

ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்தம் உக்த்வா தூஷ்ணீ பபூவ ஹ || ௨-௯||

தமுவாச ஹஷீகேஸஃ ப்ரஹஸந்நிவ பாரத |

ஸேநயோருபயோர்மத்யே விஷீதந்தமித் வசஃ ॥ ௨-௧௦॥

ஸ்ரீபகவாநுவாச ।

அஸோச்யாநந்வஸோசஸ்த்வ ப்ரஜ்ஞாவாதாஸ்ச பாஷஸே ।

கதாஸூநகதாஸூஸ்ச நாநுஸோசந்தி பண்டிதாஃ ॥ ௨-௧௧॥

ந த்வேவாஹ ஜாது நாஸ ந த்வ நேமே ஜநாதிபாஃ ।

ந சைவ ந பவிஷ்யாமஃ ஸர்வே வயமதஃ பரம் ॥ ௨-௧௨॥

தேஹிநோஸ்மிந்யதா தேஹே கௌமார் யௌவந ஜரா ।

ததா தேஹாந்தரப்ராப்திஃ தீரஸ்தத்ர ந முஹ்யதி ॥ ௨-௧௩॥

மாத்ராஸ்பர்ஸாஸ்து கௌந்தேய ஸீதோஷ்ணஸுகதுஃகதாஃ ।

ஆகமாபாயிநோநித்யாஃ தாஸ்திதிஃஷஸ்வ பாரத ॥ ௨-௧௪॥

ய ஹி ந வ்யதயந்த்யேதே புருஷ புருஷர்ஷப ।

ஸமதுஃகஸுக தீர் ஸோமதத்வாய கல்பதே ॥ ௨-௧௫॥

நாஸதோ வித்யதே பாவஃ நாபாவோ வித்யதே ஸதஃ ।

உபயோரபி தஷ்டோஸந்தஸ்து அநயோஸ்தத்த்வதர்ஸிபிஃ ॥ ௨-௧௬॥

அவிநாஸி து தத்வித்தி யேந ஸர்வமித் ததம் ।

விநாஸமவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கஸ்சித்கர்துமர்ஹதி ॥ ௨-௧௭॥

அந்தவந்த இமே தேஹாஃ நித்யஸ்யோக்தாஃ ஸரீரிணஃ ।

அநாஸிநோஸ்ப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத்யுத்யஸ்வ பாரத ॥ ௨-௧௮॥

ய ஏந வேத்தி ஹந்தார் யஸ்சைந மந்யதே ஹதம் ।

உபௌ தெள ந விஜாநீதஃ நாய ஹந்தி ந ஹந்யதே ॥ ௨-௧௯॥

ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதாசித்

நாய பூத்வா பவிதா வா ந பூயஃ ।

அஜோ நித்யஃ ஸாஸ்வதோய புராணஃ

ந ஹந்யதே ஹந்யமானே ஸரீரே ॥ ௨-௨௦॥

வேதாவிநாஸிந நித்ய ய ஏநமஜமவ்யயம் ।

கத் ஸ புருஷஃ பார்த க் காதயதி ஹந்தி கம் ॥ ௨-௨௧॥

வாஸாஸி ஜீர்ணாநி யதா விஹாய

நவாநி கஹ்ணாதி நரோஸ்பராணி ।

ததா ஸரீராணி விஹாய ஜீர்ணாநி

அந்யாநி ஸ்யாதி நவாநி தேஹீ ॥ ௨-௨௨॥

நைந் சிந்தந்தி ஸஸ்த்ராணி நைந் தஹதி பாவகஃ ।

ந சைந் க்வேதயந்த்யாபஃ ந ஸோஷயதி மாருதஃ ॥ ௨-௨௩॥

அச்சேத்யோயமதாஹ்யோயம் அக்வேத்யோஸோஷ்ய ஏவ ச ।

நித்யஃ ஸர்வகதஃ ஸ்தாணுஃ அசலோயஸ்ய ஸநாதநஃ ॥ ௨-௨௪॥
 அவ்யக்தோயமசிந்த்யோயம் அவிகார்யோயமுச்யதே ।
 தஸ்மாதேவ விதித்வைந் நானுஸோசிதுமர்ஹஸி ॥ ௨-௨௫॥
 அத சைந் நித்யஜாத் நித்ய வா மந்யஸே மதம் ।
 ததாபி த்வ மஹாபாஹோ நைவ ஸோசிதுமர்ஹஸி ॥ ௨-௨௬॥
 ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ மத்யஃ த்ருவ ஜந்ம மதஸ்ய ச ।
 தஸ்மாதபரிஹார்யேர்தே ந த்வ ஸோசிதுமர்ஹஸி ॥ ௨-௨௭॥
 அவ்யக்தாதீநி பூதாநி வ்யக்தமத்யாநி பாரத ।
 அவ்யக்தநிதநாந்யேவ தத்ர கா பரிதேவநா ॥ ௨-௨௮॥
 ஆஸ்சர்யவத்பஸ்யதி கஸ்சிதேநம்
 மாஸ்சர்யவத்வததி ததைவ சாந்யஃ ।
 ஆஸ்சர்யவச்சைநமந்யஃ ஸணோதி
 ஸ்ருத்வாப்யேந் வேத ந சைவ கஸ்சித் ॥ ௨-௨௯॥
 தேஹீ நித்யமவத்யோய தேஹே ஸர்வஸ்ய பாரத ।
 தஸ்மாத்தஸர்வாணி பூதாநி ந த்வ ஸோசிதுமர்ஹஸி ॥ ௨-௩௦॥
 ஸ்வதர்மமபி சாவேக்ஷய ந விகம்பிதுமர்ஹஸி ।
 தர்மயாத்தி யுத்தாச்ச்ரேயோந்யத் கூத்ரியஸ்ய ந வித்யதே ॥ ௨-௩௧॥
 யதச்சயா சோபபந்ந் ஸ்வர்கத்வாரமபாவதம் ।
 ஸுகிநஃ கூத்ரியாஃ பார்த லபந்தே யுத்தமீதஸம் ॥ ௨-௩௨॥
 அத சேத்த்வமிம தர்மய ஸங்க்ராம ந கரிஷ்யஸி ।
 ததஃ ஸ்வதர்ம கீர்தி ச ஹித்வா பாபமவாபஸ்யஸி ॥ ௨-௩௩॥
 அகீர்தி சாபி பூதாநி கதயிஷ்யந்தி தேவ்யயாம் ।
 ஸம்பாவிதஸ்ய சாகீர்திஃ மரணாததிரிச்யதே ॥ ௨-௩௪॥
 பயாத்ரணாதுபரத மஸ்யந்தே த்வா மஹாரதாஃ ।
 யேஷா ச த்வ பஹுமதஃ பூத்வா யாஸ்யஸி லாகவம் ॥ ௨-௩௫॥
 அவாச்யவாதாஸ்ச பஹூந் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதாஃ ।
 நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்ய ததோ துஃகதர் நு கிம் ॥ ௨-௩௬॥
 ஹதோ வா ப்ராபஸ்யஸி ஸ்வர்க ஜித்வா வா போக்ஷயஸே மஹீம் ।
 தஸ்மாதுத்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாய கதநிஸ்சயஃ ॥ ௨-௩௭॥
 ஸுகதுஃகே ஸமே கத்வா லாபாலாபௌ ஜயாஜயௌ ।
 ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவ பாபமவாபஸ்யஸி ॥ ௨-௩௮॥
 ஏஷா தேஃபிஹிதா ஸாங்க்யே புத்திர்யோகே த்விமா ஸணு ।
 புத்த்யா யுக்தோ யயா பார்த கர்மபந்த் ப்ரஹாஸ்யஸி ॥ ௨-௩௯॥

நேஹாபிக்ரமநாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே |
 ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் || ௨-௪௦||
 வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஃ ஏகேஹ குருநந்தந |
 பஹுஸாகா ஹ்யநந்தாஸ்ச புத்தயோவ்யவஸாயிநாம் || ௨-௪௧||
 யாமிமா புஷ்பிதா வாச ப்ரவதந்த்யவிபஸ்சிதஃ |
 வேதவாதரதாஃ பார்த நாந்யதஸ்தீதி வாதிநஃ || ௨-௪௨||
 காமாத்மாநஃ ஸ்வர்க்பராஃ ஜந்மகர்மபலப்ரதாம் |
 க்ரியாவிஸேஷபஹுலா போகைஸ்வர்யகதி ப்ரதி || ௨-௪௩||
 போகைஸ்வர்யப்ரஸக்தாநா தயாபஹதசேதஸாம் |
 வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஃ ஸமாதெள ந விதீயதே || ௨-௪௪||
 த்ரைகுண்யவிஷயா வேதாஃ நிஸ்த்ரைகுண்யோ பவார்ஜுந |
 நிர்வந்த்வோ நித்யஸுத்த்வஸ்தஃ நிர்யோகசேஷம ஆத்மவாந் || ௨-௪௫||
 யாவாந்ரத உதபாநே ஸர்வதஃ ஸம்ப்லுதோதகே |
 தாவாந்ஸர்வேஷு வேதேஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜாநதஃ || ௨-௪௬||
 கர்மண்யேவாதிகாரஸ்தே மா ப்லேஷு கதாசந |
 மா கர்மபலஹேதுர்பூஃ மா தே ஸங்கோஸ்த்வகர்மணி || ௨-௪௭||
 யோகஸ்தஃ குரு கர்மாணி ஸங்க த்யக்த்வா தநஞ்ஜய |
 ஸித்த்யஸித்த்யோஃ ஸமோ பூத்வா ஸமத்வ யோக உச்யதே || ௨-௪௮||
 தூரேண ஹ்யவர கர்ம புத்தியோகாத்தநஞ்ஜய |
 புத்தெள ஸரணமந்விச்ச கபணாஃ பலஹேதவஃ || ௨-௪௯||
 புத்தியுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே ஸுகததுஷ்கதே |
 தஸ்மாத்யோகாய யுஜ்யஸ்வ யோகஃ கர்மஸு கௌஸலம் || ௨-௫௦||
 கர்மஜ புத்தியுக்தா ஹி பல த்யக்த்வா மநீஷிணஃ |
 ஜந்மபந்தவிநிர்முக்தாஃ பத கச்சந்த்யநாமயம் || ௨-௫௧||
 யதா தே மோஹகலில புத்திர்வ்யதிதரிஷ்யதி |
 ததா கந்தாஸி நிர்வேத ஸ்ரோதவ்யஸ்ய ஸ்ருதஸ்ய ச || ௨-௫௨||
 ஸ்ருதிவிப்ரதிபந்நா தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஸ்சலா |
 ஸமாதாவசலா புத்திஃ ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி || ௨-௫௩||
 அர்ஜுந உவாச |
 ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய கா பாஷா ஸமாதிஸ்தஸ்ய கேஸவ |
 ஸ்திததீஃ கி ப்ரபாஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் || ௨-௫௪||
 ஸ்ரீபகவாநுவாச |
 ப்ரஜஹாதி யதா காமாந் ஸர்வாந்பார்த மநோகதாந் |

ஆத்மந்யேவாத்மநா துஷ்டஃ ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ததோச்யதே || ௨-௫௫ ||
 துஃகேஷ்வநுத்விக்நமநாஃ ஸுகேஷு விகதஸ்பஹஃ |
 வீதராகபயக்ரோதஃ ஸ்திததீர்முநிருச்யதே || ௨-௫௬ ||
 யஃ ஸர்வத்ராநபிஸ்நேஹஃ தத்தத்ப்ராப்ய ஸாபாஸாபம் |
 நாபிநந்ததி ந த்வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || ௨-௫௭ ||
 யதா ஸஹரதே சாய் கூர்மோஃங்காநீவ ஸர்வஸஃ |
 இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேப்யஃ தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || ௨-௫௮ ||
 விஷயா விநிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிநஃ |
 ரஸவ்ரஜ் ரஸோஃப்யஸ்ய பர் தஷ்ட்வா நிவர்ததே || ௨-௫௯ ||
 யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஸ்சிதஃ |
 இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீநி ஹரந்தி ப்ரஸப மநஃ || ௨-௬௦ ||
 தாநி ஸர்வாணி ஸ்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பரஃ |
 வஸே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || ௨-௬௧ ||
 த்யாயதோ விஷயாந்புஸஃ ஸங்கஸ்தேஷுபஜாயதே |
 ஸங்காத்ஸஞ்ஜாயதே காமஃ காமாத்க்ரோதோஃபிஜாயதே || ௨-௬௨ ||
 க்ரோதாத்பவதி ஸம்மோஹஃ ஸம்மோஹாத்ஸ்மதிவிப்ரமஃ |
 ஸ்மதிப்ரஸாத் புத்திநாஸஃ புத்திநாஸாத்ப்ரணஸ்யதி || ௨-௬௩ ||
 ராகத்வேஷவியுக்தைஸ்து விஷயாநிந்த்ரியைஸ்சரந் |
 ஆத்மவஸ்யைர்விதேயாத்மா ப்ரஸாதமதிகச்சதி || ௨-௬௪ ||
 ப்ரஸாதே ஸர்வதுஃகாநா ஹாநிரஸ்யோபஜாயதே |
 ப்ரஸந்நசேதஸோ ஹ்யாஸு புத்திஃ பர்யவதிஷ்டதே || ௨-௬௫ ||
 நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பாவநா |
 ந சாபாவயதஃ ஸாந்திஃ அஸாந்தஸ்ய குதஃ ஸுகம் || ௨-௬௬ ||
 இந்த்ரியாணா ஹி சரதா யந்மநோஃநுவிதீயதே |
 ததஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞா வாயுர்நாவமிவாம்பஸி || ௨-௬௭ ||
 தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபாஹோ நிகஹீதாநி ஸர்வஸஃ |
 இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தேப்யஃ தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா || ௨-௬௮ ||
 யா நிஸா ஸர்வபூதாநா தஸ்யா ஜாகர்தி ஸ்யமீ |
 யஸ்யா ஜாக்ரதி பூதாநி ஸா நிஸா பஸ்யதோ முநேஃ || ௨-௬௯ ||
 ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டஃ
 ஸமுத்ரமாபஃ ப்ரவிஸந்தி யத்வத் |
 தத்வத்காமா ய ப்ரவிஸந்தி ஸர்வே
 ஸ ஸாந்திமாப்நோதி ந காமகாமீ || ௨-௭௦ ||

விஹாய காமாந்யஃ ஸர்வாந் புமாஸ்சரதி நிஃஸ்பஹஃ ।
நிர்மமோ நிரஹங்காரஃ ஸ ஸாந்திமதிகச்சதி ॥ ௨-௭௧॥
ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்திதிஃ பார்த நைநா ப்ராப்ய விமுஹ்யதி ।
ஸ்தித்வாஸ்யாமந்தகாலே஽பி ப்ரஹ்மநிர்வாணமச்சதி ॥ ௨-௭௨॥

ஔ தத்ஸத் இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸு உபநிஷத்ஸு
ப்ரஹ்மவித்யாயா யோகஸாஸ்த்ரே ஸ்ரீகஷ்ணார்ஜுநஸுவாதே
ஸாங்க்யயோகோ நாம த்விதீயோ஽த்யாயஃ ॥